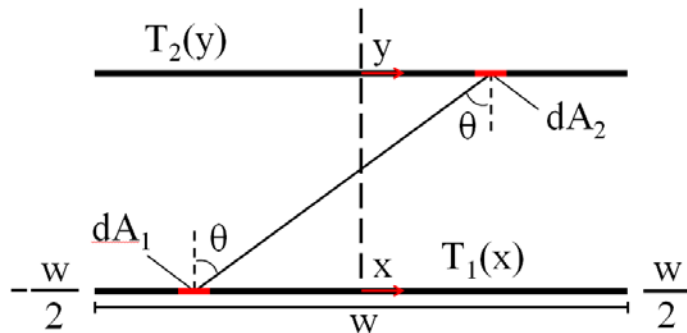

ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ ΜΕ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ ΜΕ ΜΗ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ

Επιμέλεια: Νίκος Βασιλειάδης (υποψήφιος διδάκτωρ, Φεβρουάριος 2019)

Δύο παράλληλες πλάκες απείρου μήκους και πλάτους w βρίσκονται σε απόσταση d . Οι πλάκες είναι τέλεια μονωμένες εξωτερικά. Η πλάκα 1 θερμαίνεται ομοιόμορφα με ηλεκτρική αντίσταση με ειδική θερμορροή q_1 , ενώ η πλάκα 2 δεν θερμαίνεται ($q_2 = 0$). Ο περιβάλλον χώρος είναι σε θερμοκρασία απόλυτου μηδέν. Να βρεθούν οι ολοκληρωτικές εξισώσεις για τον υπολογισμό των θερμοκρασιών T_1 και T_2 που μεταβάλλονται κατά μήκος των πλακών για όταν οι πλάκες είναι α) μέλανες επιφάνειες και β) διαχυτικές και γκρίζες.

Οι συντελεστές όψεως ανάμεσα σε δύο απείρου μήκους λωρίδες dA_1 και dA_2 είναι:

$$dF_{d1-d2} = \frac{1}{2} d (\sin \theta) = \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dy \quad dF_{d2-d1} = \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dx$$

α) μέλανες επιφάνειες, ισοζύγιο θερμότητας στη πλάκα 1:

$$q_1 = J_1(x) - G_1(x) = \sigma T_1(x)^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_2(y)^4 dF_{d1-d2} = \sigma T_1(x)^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_2(y)^4 \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dy$$

Εισάγουμε τις αδιάστατες ποσότητες: $X = x/d$, $Y = w/d$, $L = w/d$, $\Theta_i = \sigma T_i^4 / q_1$, $i = 1, 2$

$$1 = \Theta_1(X) - \int_{-1/2}^{1/2} \Theta_2(Y) \frac{1}{2} \frac{dY}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}} \Rightarrow \Theta_1(X) = 1 + \int_{-1/2}^{1/2} \Theta_2(Y) \frac{1}{2} \frac{dY}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}}$$

Αντίστοιχα στη πλάκα 2:

$$q_2 = J_2(y) - G_2(y) = \sigma T_2(y)^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_1(x)^4 dF_{d2-d1} = \sigma T_2(y)^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_1(x)^4 \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dx = 0$$

$$q_2 = 0 = \Theta_2(Y) - \int_{-L/2}^{L/2} \Theta_1(X) \frac{1}{2} \frac{dX}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}} \Rightarrow \Theta_2(Y) = \int_{-L/2}^{L/2} \Theta_1(X) \frac{1}{2} \frac{dX}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}}$$

β) διαχυτικές και γκρίζες: ισοζύγια θερμότητας

$$q_1 = \frac{\varepsilon_1}{1-\varepsilon_1}(\sigma T_1^4 - J_1) \quad \Rightarrow \quad J_1 = \sigma T_1^4 - \frac{1-\varepsilon_1}{\varepsilon_1} q_1$$

$$q_2 = 0 = \frac{\varepsilon_2}{1-\varepsilon_2}(\sigma T_2^4 - J_2) \quad \Rightarrow \quad J_2(y) = \sigma T_2(y)^4$$

$$q_1 = J_1 - \int_{-w/2}^{w/2} J_2(y) dF_{d1-d2} = \sigma T_1^4 - \frac{1-\varepsilon_1}{\varepsilon_1} q_1 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_2(y)^4 \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dy$$

$$\frac{q_1}{\varepsilon_1} = \sigma T_1^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_2(y)^4 \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dy$$

$$\frac{q_2}{\varepsilon_2} = 0 = \sigma T_2^4 - \int_{-w/2}^{w/2} \sigma T_1(x)^4 \frac{1}{2} \frac{d^2}{[(y-x)^2 + d^2]^{3/2}} dx$$

Εισάγουμε τις αδιάστατες ποσότητες:

$$\frac{1}{\varepsilon_1} = \Theta_1(X) - \int_{-1/2}^{1/2} \Theta_2(Y) \frac{1}{2} \frac{dY}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}} \quad \Rightarrow \quad \Theta_1(X) = \frac{1}{\varepsilon_1} + \int_{-1/2}^{1/2} \Theta_2(Y) \frac{1}{2} \frac{dY}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}}$$

$$0 = \Theta_2(Y) - \int_{-L/2}^{L/2} \Theta_1(X) \frac{1}{2} \frac{dX}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}} \quad \Rightarrow \quad \Theta_2(Y) = \int_{-L/2}^{L/2} \Theta_1(X) \frac{1}{2} \frac{dX}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}}$$

Το παραπάνω αποτέλεσμα είναι ακριβώς ίδιο όπως και στη περίπτωση της μελανής επιφάνειας και επομένως το $\Theta_{2,gray}(Y) = \Theta_{2,black}(Y)$.

Αντικαθιστώντας το αποτέλεσμα αυτό στη εξίσωση για το $\Theta_1(X)$ και χρησιμοποιώντας το αποτέλεσμα για $\Theta_{1,black}(X)$ έχουμε:

$$\Theta_1(X) = \frac{1}{\varepsilon_1} + \int_{-1/2}^{1/2} \Theta_{2,black}(Y) \frac{1}{2} \frac{dY}{[(Y-X)^2 + 1]^{3/2}} = \frac{1}{\varepsilon_1} + [\Theta_{1,black}(X) - 1] \quad \Rightarrow \quad \Theta_{1,gray} = \Theta_{1,black} + \frac{1-\varepsilon_1}{\varepsilon_1}$$

Αναπτύσσεται πρόγραμμα σε Fortran το οποίο επιλύει το σύστημα των δύο ολοκληρωτικών εξισώσεων που προέκυψε από την μεταφορά θερμότητας μέσω ακτινοβολίας δύο παράλληλων πλακών απείρου βάθους. Ο χρήστης επιλέγει τον αριθμό των σημείων στα οποία επιθυμεί να χωρίσει την κάθε πλάκα ορίζοντας την τιμή της μεταβλητής n (n=22=2x11 by default). Επίσης ο χρήστης έχει την δυνατότητα να ορίσει το ποσό θερμότητας Q1 που δίδεται στην πλάκα 1, και την αδιάστατη ποσότητα L.

```

Program IntegralEquations
Implicit none
doubleprecision,allocatable::X(:),A(:, :)
integer,allocatable::TX(:)
real::t,pivot,s,sb,L,d1,x1,y1,Q1
Integer::i,j,k,n=22
Allocate(TX(n),X(n),A(n,n+1))

sb=5.670d-8
Q1=500
L=1
d1=L/(n/2.-1)

Do i=1,n
  Do j=1,n
    If (i<=n/2) then
      A(i,n+1)=1
      If (j<=n/2) then
        If (i==j) then
          A(i,j)=1
        Else
          A(i,j)=0
        Endif
      Else
        x1=-L/2.+(i-1)*d1
        y1=-L/2.+(j-(n/2+1))*d1
        If (j==n/2+1 .or. j==n) then
          A(i,j)=-d1/4/((y1-x1)**2+1)**1.5
        Else
          A(i,j)=-d1/2/((y1-x1)**2+1)**1.5
        Endif
      Endif
    Endif

    Else

      A(i,n+1)=0
      If (j>n/2) then
        If (i==j) then
          A(i,j)=1
        Else
          A(i,j)=0
        Endif
      Else
        x1=-L/2.+(j-1)*d1
        y1=-L/2.+(i-(n/2+1))*d1
        If (j==n/2 .or. j==1) then
          A(i,j)=-d1/4/((x1-y1)**2+1)**1.5
        Else
          A(i,j)=-d1/2/((x1-y1)**2+1)**1.5
        Endif
      Endif
    Endif
  Enddo
Enddo

Do i=1,n
  TX(i)=i
Enddo

k=1
Do while (k<=n)
  pivot =find_pivot(3,k)
  If (pivot==0) then
    Print*,'Pivot = 0. Gauss elimination can not continue'
    Stop
  Endif
Enddo

```

```

Endif
Do j=k,n+1
    A(k,j)=A(k,j)/pivot
Enddo

Do i=k+1,n
    t=a(i,k)
    Do j=k,n+1
        A(i,j)=A(i,j)-A(k,j)*t
    Enddo
Enddo

k=k+1
Enddo

x(n)=a(n,n+1)
Do i=n-1,1,-1
    s=0
    Do j=i+1,n
        s=s+a(i,j)*x(j)
    Enddo
    x(i)=a(i,n+1)-s
Enddo

Do i=1,n
    X(i)=(X(i)*Q1/sb)**0.25
Enddo

Write (*,'(-----SOLUTION-----)')
Write(*,'(//)')
Do i=1,n
    Write(*,'("The Temperature
T", "(I3),", 2x, "=", 2x, (F8.2), 2x, "Kelvin")') TX(i),X(i)
    Write(*,'(//)')
Enddo

Contains

Real function find_pivot(s,k)
    Integer,intent(IN)::s,k
    Integer::i,maxi,maxj,t
    Real::max,temp

    If (s==1) then
        max=a(k,k)
    ElseIf (s==2) then
        max=a(k,k)
        maxi=k
        Do i=k,n
            If (abs(a(i,k))>abs(max)) then
                max=a(i,k)
                maxi=i
            Endif
        Enddo

        If (maxi/=k) then
            Do j=1,n+1
                temp=a(k,j)
                a(k,j)=a(maxi,j)
                a(maxi,j)=temp
            Enddo
        Endif

    ElseIf (s==3) then

```

```

max=a(k,k)
maxi=k
maxj=k
Do i=k,n
    Do j=k,n
        If (abs(a(i,j))>abs(max)) then
            max=a(i,j)
            maxi=i
            maxj=j
        Endif
    Enddo
Enddo

If (maxi/=k) then
    Do j=1,n+1
        temp=a(k,j)
        a(k,j)=a(maxi,j)
        a(maxi,j)=temp
    Enddo
Endif

If (maxj/=k) then
    Do i=1,n
        temp=a(i,k)
        a(i,k)=a(i,maxj)
        a(i,maxj)=temp
    Enddo
    t=TX(k)
    TX(k)=TX(maxj)
    TX(maxj)=t
Endif
Endif

find_pivot=max

End function find_pivot

End program

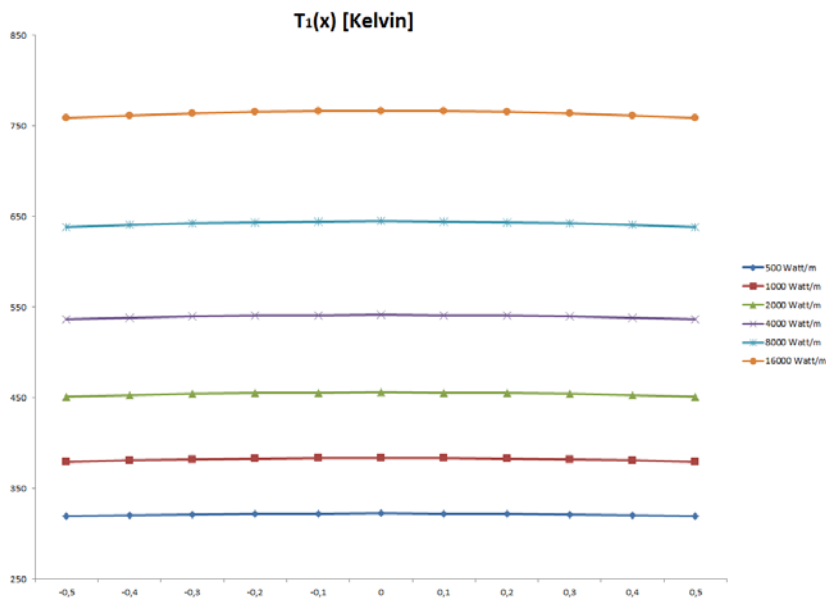
```

Οι θερμοκρασίες σε Kelvin που δίνει το πρόγραμμα για $L=1$, $Q_1=500$ Watt/m και $n=11$ σημεία σε πινακοποιημένη μορφή είναι:

(x,y)	-0.5	-0.4	-0.3	-0.2	-0.1	0.0	0.1	0.2	0.3	0.4	0.5
$T_1(x)$	319.1	320.2	321.1	321.7	322.2	322.3	322.2	321.7	321.1	320.2	319.1
$T_2(y)$	247.6	252.8	257.1	260.2	262.1	262.6	262.1	260.2	257.1	252.8	247.6

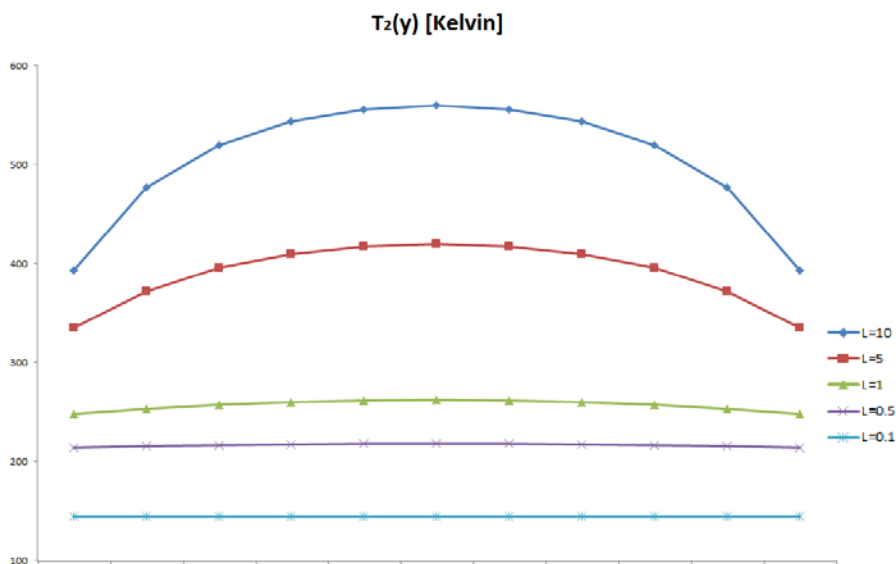
Από τα παραπάνω παρατηρείται ότι υπό τις ίδιες συνθήκες οι θερμοκρασίες $T_2(y)$ της δεύτερης επιφάνειας έχουν μικρότερες τιμές και μεγαλύτερη διακύμανση σε σχέση με την πρώτη επιφάνεια.

Στην συνέχεια εξετάζεται η επίδραση του Q_1 στην $T_1(x)$ για $L=w/d$ σταθερό και ίσο με την μονάδα.

Η θερμοκρασία της πλάκας 1 είναι σχεδόν σταθερή και θα μπορούσε να προσεγγιστεί σαν επιφάνεια σταθερής θερμοκρασίας σε μια λιγότερο λεπτομερή ανάλυση. Όσο αυξάνει η θερμότητα που προσδίδουμε στην επιφάνεια τόσο αυξάνει και η θερμοκρασία της το οποίο επαληθεύεται και από το παραπάνω διάγραμμα. Επίσης με την αύξηση του ποσού θερμότητας που προσδίδεται στην επιφάνεια 1 παρατηρείται μια μικρή καμπύλωση στην κατανομή της θερμοκρασίας.

Τέλος, κρατώντας το Q_1 σταθερό και ίσο με 500 Watt/m εξετάζεται η επίδραση του λόγου του μήκους των επιφανειών προς την μεταξύ τους απόσταση που εκφράζεται μέσω της αδιάστατης ποσότητας $L=w/d$. Για την πληρέστερη κατανόηση της συμπεριφοράς του διαγράμματος μπορούμε να φανταστούμε πως κρατάμε το μήκος w των πλακών σταθερό. Οπότε αύξηση ή μείωση της παραμέτρου L σημαίνει ότι πλησιάζουμε ή απομακρύνουμε τις δύο πλάκες αντίστοιχα.

Παρατηρείται ότι για $L=0.1$ η κατανομή της $T_2(y)$ είναι σχεδόν σταθερή, ενώ καθώς αυξάνει η παράμετρος L η κατανομή αρχίζει να καμπυλώνει και να παίρνει παραβολική μορφή. Επίσης φαίνεται ότι όσο αυξάνει το L και πλησιάζουν οι πλάκες αυξάνουν, και οι τιμές της θερμοκρασίας $T_2(y)$ της δεύτερης επιφάνειας.